

[Jens Thomsen.]

end andre Mennesker. Nej, det vil jeg saamænd ogsaa nødig have Skyld for at være. Han henviste til den Strid, der har været i L. S., men det var nu en meget daarlign Sammenligning, da jeg har været absolut uden for den Strid, der har staaet dér. Og naar det ærede Medlem Hr. Aage Fogh mener, at Tiden nu er inde til at standse Diskussionen om Eksportforholdene og Eksportsagen, maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Konsekvensen af Undersøgelserne er ikke draget endnu. Det er den, vi kræver draget nu.

Aksel Larsen: Landbrugsministeren udtalte Tvivl om, hvorledes vort Parti vilde forholde sig over for Lovforslaget. Han mente ikke, han havde faaet klar Besked om det, og det er jo muligt; jeg skal derfor starte med at give den. Vi anser det for meget uheldigt, og vi anser det for forkert — selv om vi risikerer at blive „udskældt“ for Marxister i den Anledning —, at man skaffer Pengene til de Udgifter, der er forbundet med Loven, ved Hjælp af en indirekte Beskatning, der fordyrer Kødet for Forbrugerne. Vi henstiller, at denne Bestemmelse fjernes af Loven, og at man søger at skaffe Pengene til Lovens Formaal paa anden Maade. Hvorvidt denne Henstilling bliver fulgt, ved jeg ikke, men jeg ved naturligvis godt, at hvis vi sagde: Vor Tilslutning til Loven er afhængig af, om denne Bestemmelse fjernes — vilde vi ikke have Sikkerhed for, at den blev fjernet. Regeringen vilde ikke være villig til, om jeg saa maa sige, at give dette Beløb for vor Tilslutning.

Uanset om Bestemmelsen fjernes eller ej, agter vi at stemme for Lovforslaget, for vi mener, at Lovens Fordele i den Affattelse, der her er foreslaaet — og Lovforslaget forbedres forhaabentlig endda gennem Udvalgsbehandlingen —, er saa store, at de opvejer det forkerte, der er med den indirekte Beskatning af Forbrugerne. Derfor ønsker vi alligevel Bestemmelsen fjernet, og vi vilde være glade ved at stemme for den, om den indirekte Beskatning ikke fandtes i den.

Dernæst til Spørgsmaalet om Titelen. Det er naturligvis underordnet, men naar nu Destruktionslovgivningen efterhaanden har udviklet sig til at være en Lovgivning om, hvorledes man skal forbedre Kvægbesætningerne her i Landet, henstiller jeg alligevel, at man bringer Lovens Titel i Overensstemmelse med dens Formaal.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvem

der er mest sagkyndig. Jeg ved ikke, om Landbrugsministeren, der dog selv har været Landbruger, ikke er sagkyndig paa Kvægavlens Omraade. Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg er det ikke, og jeg erklærede udtrykkeligt, at jeg regnede med, at der i det Udvalg, der nedsættes, vilde findes Folk, der var langt mere sagkyndige paa Kvægsygdommens Omraade, end jeg er eller kan være. Jeg kan kun give mine Oplysninger for, hvad jeg har købt dem for. Jeg kan kun, om jeg saa maa sige, servere videre, hvad Landbrugere har oplyst mig om, men jeg kan tilføje, at det er Mængder af Landbrugere, der har givet mig disse Oplysninger, og jeg har Grund til at tro, at de er rigtige.

Kalvekastning er vistnok den mest udbredte Kvægsygdom, der overhovedet findes her i Landet. Den er langt mere bekostelig for Landbruget end Kvægtuberkulosen og langt mere skadelig for Landbruget og for Landet nationaløkonomisk set. Jeg vil ikke bagatellisere Kvægtuberkulosen, men jeg vil gøre opmærksom paa, at Samfundet hidtil fuldkommen har forsømt at bekæmpe Kalvekastning, og at jeg synes, at der skal sættes ind paa at bekæmpe den. I hvilket Omfang den kan bekæmpes, hvor langt man er kommet paa Undersøgelsens Vej i den Henseende, ved jeg ikke, men jeg ved, at der her i Landet findes Besætninger, som er fuldkommen rensset for saavel Tuberkulose som Kalvekastning og Yverbetændelse, og i hvis Mælk der ikke forekommer Streptokokker eller andre skadelige Bakterier.

Det behøver vel ikke at paavises, hvad det vilde betyde for Folkesundheden, om al Mælk blev saa rensset; men det er ganske vist kun muligt, hvis der indføres en anden Staldhygiejne end den nuværende. Men samtidig maa det være indlysende, hvad det vilde betyde for den enkelte Landbruger og ogsaa for hele Landets Økonomi, hvis Kalvekastning og Yverbetændelse blev trængt tilbage, eventuelt til Slut slet ikke forekom. Naar det kan lade sig gøre at rense enkelte Besætninger, er det dermed dokumenteret, at disse Sygdomme kan bekæmpes. Derfor synes jeg, at Samfundet burde sætte større Kraft ind paa denne Bekæmpelse, og derfor henstiller jeg, at man i højere Grad, end jeg synes Tilfældet er, har Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold.

Det er muligt, at man ikke kan, om jeg saa maa sige, risikere større Beløb end 100 000 Kr. til saadanne Undersøgelser i første Omgang, men saa henstiller jeg, at